

второ действие

сцена

Търновград. Царевец. Тронната зала.

Болярите омакват появяването на Калоян.

Николлица - Какво още чакаме?

Борил - Иваница винаги е бил точен.

Николлица - Малкият няма да се отличава от братята си. Нас не ни зачитат...

Борил - Толкова закалени в сурови битки мъже, толкова войни с побелели коси...

Николлица - Трябва да чакат едно довчерашно дете, докато достойни люде с корави десници <sup>могат</sup> чакат да поемат кормилото на държавните съдбини.

Борил - Той ще се опита да сведе челата ни!

Николлица - Но ако дръзне да се противопостави на желанията ни - и той може да отиде при братята си.

Калоян влиза с бързи, решителни стъпки и сядва на престола. Отляво застава княз Йоан-Асен, отдясно архиепископ Василий. Болярите притихват в поклон.

Калоян - Аз, Калоян, император на българите и ~~зласите~~ <sup>зласите</sup>, след като наследих престола на блажените ми братя Асен и Петър, днес реших да свикам на синклит всичките познати власти на държавата ни, за да им изкажа волята си. Моят царствен брат Асен падна пронизан от меч на изменника Иванко, който се изплъзна от справедливия ни гняв и избяга при нашите врагове ромеите. Блаженият ми брат Петър бе пронизан в ~~крепостта~~ <sup>вене</sup> от Иванкови привърженици, на които <sup>без време</sup> ~~по~~ <sup>по</sup>ощади живота. Моята царствена съпруга <sup>Миря</sup> Тамара почина <sup>без време</sup> ~~трагично~~, като ме дари с мо-